

1) (a) $y_1, \dots, y_r \in \text{Spec } R$, $\bigcap y_i \subseteq y$.

Definimo, da $\forall i \exists x_i \in y_i \setminus y$.

Potem $x_1, \dots, x_r \in \bigcap y_i \setminus y$; protisloje.

(b) Definimo nasprotno. Tedaj $\forall q \in C \exists x_q \in q \setminus y$.

Torej je $C \subseteq \bigcup_{q \in C} Z(x_q)$. Ker je množica

C zapeta v $\text{Spec } R$ v konstruktivni topologiji, je C kompaktna ($\text{Spec } R$ je T_2 v tej top.).

Po definiciji konstr. top. so množice $Z(x_q)$ odprte $\Rightarrow \exists q_1, \dots, q_r \in C: C \subseteq \bigcup_{i=1}^r Z(x_{q_i})$.

Vendar tedaj $x_{q_1}, \dots, x_{q_r} \in \bigcap C \setminus y$; $\downarrow$

(c) Najbo $R := \mathbb{C}[X]$ in za vsak $a \in \mathbb{C}$,

$m_a := \{f \in R \mid f(a) = 0\}$. Očitno $m_a \in (\text{Spec } R)^{\max}$.

$\bigcap_{a \neq 0} m_a = \{f \in R \mid \forall a \in \mathbb{C} \setminus \{0\} f(a) = 0\}$.

Ker ima vsak konstantni polinom določeno konstantno vrednost (če je 0, je ničelna), je $\bigcap_{a \in \mathbb{C} \setminus \{0\}} m_a = \{0\}$.

Torej $\bigcap_{a \neq 0} m_a = \{0\} \subseteq m_0$, a za vsak

$a \in \mathbb{C} \setminus \{0\}$ velja $m_a \not\subseteq m_0$.

(d) Dokazujemo $\overline{C} = \bigcup_{y \in C} \overline{\{y\}}$. Inkluzija $\supseteq$ je

očitna. Za obrat naj bo $y \in \overline{C}$ in $\{U_\lambda \mid \lambda \in \Lambda\}$

se odprte-compactne okolice y v $\text{Spec } R$ (v spektralni topologiji). Za $\forall \lambda$ je $C \cap U_\lambda \neq \emptyset$. Ker so množice

$C \cap U_\lambda$ zapete v konstruktivni topologiji $\text{Spec } R$,

so kompaktna. Torej je $\bigcap_{\lambda \in \Lambda} (C \cap U_\lambda) \neq \emptyset$.

Za vsak $q \in \bigcap_{\lambda \in \Lambda} (C \cap U_\lambda)$ velja $y \in \overline{\{q\}}$.

(e) Ohranimo oznake iz primera (c).

Definirajmo $C := \{m_a \mid a \in \mathbb{C}\}$.

(Po Hilbertovem Nullstellensatzu je

$C = (\text{Spec } R)^{\max}$; od tod sledi preostanek. Lahko pa trditelj dokazujemo brez tega.)

$\forall a \in \mathbb{C}: \overline{\{m_a\}} = \{m_a\}$, saj so vsi ideali oblike m_a , maksimalni.

Torej $C = \bigcup_{a \in \mathbb{C}} \{m_a\} = \bigcup_{a \in \mathbb{C}} \overline{\{m_a\}}$.

Vendar pa $(0) \in \overline{C}$, saj za vsak ničelnen polinom $f \in R$ obstaja $x \in \mathbb{C}$, ki ni ničla f -a. Torej $m_x \in U(f)$.

(2a) R je izomorfen $k[y] \oplus kX$, kjer je

muzejne porojano z

$$\left(\sum_{i=0}^{n_1} a_i^{(1)} y^i, \lambda_1 x \right) \cdot \left(\sum_{j=0}^{n_2} a_j^{(2)} y^j, \lambda_2 x \right) = \left(p_1 \cdot p_2, a_0^{(2)} \cdot \lambda_1 + a_0^{(1)} \cdot \lambda_2 \right).$$

Po prvem izreku o evoličnosti primarne
dekompozicije so praidali, ki so prirejani
(0), natanko tisti praidali, ki jih najdemo
med $\text{Rad}((0):x)$ za $x \in R$. S pomočjo
tega lahko ročno izračunamo $\text{Ass}((0))$.
Lahko pa najprej "uganemo" primarno decomp.
ideala (0) in iz te izpeljemo $\text{Ass}((0))$. To
bomo storili tukaj.

Trdimo, da je za vsak $n \in \mathbb{N}$

$$(0) = (x) \cap (y^n)$$

primarna dekompozicija z (0).

• (x) je celo praidal, saj je $R/(x) \cong k[y]$,
kar je cel solobar.

• (y^n) v splošnem ni praidal, vendar je
vsak delitelj nič v $R/(y^n)$ slika elementa

$$\left(\sum_{i=1}^n a_i y^i, \lambda x \right) \text{ za primerno } n, a_i, \lambda.$$

Očitno je n -ta potenca tega polinoma
element ideala (y^n) . Torej je (y^n)
primaren ideal.

$$\text{Ass}((0)) = \{(x), \text{Rad}(y^n)\}.$$

Očitno je $\text{Rad}(y^n) \supseteq (y)$, kar pa je

$\text{Rad}(y^n)$ praidal in $x^2 = 0 \in \text{Rad}(y^n)$,

sleoh $\text{Rad}(y^n) \supseteq (x, y)$. Ker je

(x, y) praidal, je $\text{Ass}((0)) = \{(x), (x, y)\}$.

(2b) Trdimo, da je $(y^4, yz^4, x^2z^4) = (x^2, y) \cap (y^4, z^4)$ (+)

primarna dekompozicija ideala (0). Najprej dokažimo,

da sta obe strani enaki kot množici: $(x^2, y) \cap (y^4, z^4) =$

$$= (x^2y^4, x^2z^4, y^4, yz^4) = (x^2z^4, y^4, yz^4).$$

Če je (+) res prim. decomp., potem je $\text{Ass}((0)) = \{(x, y), (y, z)\}$, saj je $\text{Rad}(x^2, y) = (x, y)$ in $\text{Rad}(y^4, z^4) = (y, z)$.

Pokažimo, da je (x^2, y) primaren ideal (dobaz za (y^4, z^4) je podobno, računsko lahko bolj zahtoven, in bo izpuščen).

Dokazimo, da za $f, g \in R \setminus (x^2, y)$ velja $fg \in (x^2, y)$.

$$\text{BSS } g = h_1(z) + x \cdot h_2(z) \text{ in } f = f_1(z) + x \cdot f_2(z)$$

(ker elte iz (x^2, y) lahko odštejemo, saj ne vplivajo na resničnost izjave, ki jo dokazujemo). Potem je

$$fg = f_1(z) \cdot h_1(z) + x(h_1(z)f_2(z) + h_2(z)f_1(z)) + x^2 \cdot U.$$

Torej iz $fg \in (x^2, y)$ sledi (med drugim) $f_1 \cdot h_1 = 0$,

npv $f_1 = 0$. Vendar sedaj $f^2 = x^2 \cdot f_2(z)^2$ leži v (x^2, y) ,

kar smo želeli dokazati.

(3) (a) Poseben primer, ko je minimalen praideal en sam, recimo $\mathfrak{p}_1$, je zelo preprost. Ker je nilradikal presek vseh minimalnih praidealov in v tem primeru enak $\{0\}$, je $\mathfrak{p}_1 = \{0\}$. Torej je R cel kolobar in trditev očitno drži. Denimo, da je $r > 1$. Vzemimo poljuben element $x \in \mathfrak{p}_j \subseteq \cup_{i=1}^r \mathfrak{p}_i$ in $y \in \cap_{i \neq j} \mathfrak{p}_i \setminus \mathfrak{p}_j$. (Takšen y obstaja, saj bi sicer bil presek $\cap_{i \neq j} \mathfrak{p}_i$ vsebovan v praidealu $\mathfrak{p}_j$, kar bi pomenilo, da za neki $k \neq j$ velja $\mathfrak{p}_k \subseteq \mathfrak{p}_j$. To pa zaradi minimalnosti idealov ni mogoče.) Tedaj je $xy \in \cap_{i=1}^r \mathfrak{p}_i = \{0\}$ in $y \neq 0$. Torej je x delitelj nič. S tem smo pokazali, da je vsak element unije $\cup_{i=1}^r \mathfrak{p}_i$ delitelj nič. Pokažimo sedaj še obratno inkluzijo. Naj bo x poljuben delitelj nič. Obstaja tak $y \in R \setminus \{0\}$, da velja $xy = 0$. Ker je $\cap_{i=1}^r \mathfrak{p}_i = \{0\}$, obstaja indeks k , da velja $y \notin \mathfrak{p}_k$. Po drugi strani pa $xy = 0 \in \mathfrak{p}_k$. Od tod sledi $x \in \mathfrak{p}_k \subseteq \cup_{i=1}^r \mathfrak{p}_i$, kar smo želeli dokazati.

(b) Po definiciji množice S je $\text{Spec } R_S = \{(\mathfrak{p}_i)_S \mid i = 1, \dots, r\}$. V posebnem so $(\mathfrak{p}_i)_S$ maksimalni ideali kolobarja R_S . Zato so $R_S/(\mathfrak{p}_i)_S = (R/\mathfrak{p}_i)_{S_i}$ obsegi (tukaj smo s S_i označili sliko multiplikativne množice S v faktorskem kolobarju $R/\mathfrak{p}_i$). Ker so praideali $(\mathfrak{p}_i)_S$ maksimalni, so paroma komaksimalni (to pomeni, da za $i \neq j$ velja $(\mathfrak{p}_i)_S + (\mathfrak{p}_j)_S = R_S$). Uporabimo lahko Kitajski izrek o ostankih, ki nam da epimorfizem

$$R_S \longrightarrow R_S/(\mathfrak{p}_1)_S \times \cdots \times R_S/(\mathfrak{p}_r)_S$$

z jedrom $\cap_{i=1}^r (\mathfrak{p}_i)_S = \{0\}$. Ker je lokalizacija $R_S/(\mathfrak{p}_i)_S = (R/\mathfrak{p}_i)_{S_i}$ obseg, ki vsebuje cel kolobar $R/\mathfrak{p}_i$, je enaka obsegu ulomkov $\text{Quot}(R/\mathfrak{p}_i)$. Torej obstaja izomorfizem $R_S \longrightarrow \text{Quot}(R/\mathfrak{p}_1) \times \cdots \times \text{Quot}(R/\mathfrak{p}_r)$.

(c) Naj bo Z množica deliteljev nič kolobarja R . Dokazujemo $Z = \bigcup (\text{Spec } R)^{\min}$. Pokažimo najprej inkluzijo ($\subseteq$). Za $0 \neq x \in Z$ obstaja $0 \neq y \in Z$ z lastnostjo $xy = 0$. Torej $xy \in \bigcap (\text{Spec } R)^{\min}$. V posebnem za vsak praideal $\mathfrak{q} \in (\text{Spec } R)^{\min}$ velja $x \in \mathfrak{q}$ ali $y \in \mathfrak{q}$. Ker je kolobar R reduciran in je $y \neq 0$, obstaja tak $\mathfrak{q}$, da je $x \in \mathfrak{q}$.

Za dokaz obratne inkluzije naj bo $y \in \mathfrak{p} \in (\text{Spec } R)^{\min}$. Denimo, da y ni delitelj nič in definirajmo

$$T := \{y^i x \mid i \in \mathbb{N}, x \in R \setminus \mathfrak{p}\}.$$

Očitno je T multiplikativna množica. Ker je R reduciran in y ni delitelj nič, T ne vsebuje 0. Zato po Zornovi lemi obstaja maksimalen ideal $\mathfrak{q}$, ki ne seka T . Po Krullovi lemi je $\mathfrak{q}$ praideal, ki je očitno vsebovan v $\mathfrak{p}$. Sedaj iz minimalnosti praidealov sledi $\mathfrak{q} = \mathfrak{p}$. To pa je protislovje, saj $y \in \mathfrak{p}$ in $y \notin \mathfrak{q}$.

(4a) R cel solobar, $m \in (\text{Spec } R)^{\max}$.

Kanonična preslikava $R_m \xrightarrow{\varphi} \text{Quot } R = R_{R^\times}$

je definirana z $\frac{r}{s} \mapsto \frac{r}{s}$ za

$r \in R, s \in R \setminus m$.

$$\varphi\left(\frac{r}{s}\right) = 0 \Leftrightarrow \frac{r}{s} = \frac{0}{1} \text{ v } R_{R^\times}$$

$$\Leftrightarrow \exists t \in R^\times \quad t \cdot r = 0$$

$$\stackrel{R \text{ cel}}{\Leftrightarrow} r = 0 \Leftrightarrow \frac{r}{s} = 0.$$

Torej je φ injektiven.

(b) Dokazimo, da je $\frac{a}{b} \in \bigcap_{m \in (\text{Spec } R)^{\max}} R_m$

za $a, b \in R^\times$.

Torej za vsak maks. ideal $m \subseteq R$

obstajata $c_m \in R$ in $d_m \in R \setminus m$ z

lastnostjo $\frac{a}{b} = \frac{c_m}{d_m}$. Ker je R cel

solobar, je to ekvivalentno $ad_m = bc_m$,

oziroma $\forall m \in (\text{Spec } R)^{\max} \exists d_m \in R \setminus m: ad_m \in (b)$.

(*) Torej ideal $J := ((b):a) = \{s \in R \mid sa \in (b)\}$

seka $R \setminus m$ za vsak $m \in (\text{Spec } R)^{\max}$.

$\mathfrak{O}$ je J pravi ideal, torej $J \neq R$,

potem je po Zornovi lemi J vsebovan

v maks. idealu m . Ampak iz

$J \subseteq m$ sledi $J \cap (R \setminus m) = \emptyset$,

kar je v nasprotju s (*).

Torej je $J = R$. V posebnem $r \in (s)$,

upr $r = s_1 \cdot s$. Sledi

$$\frac{r}{s} = \frac{s_1 \cdot s}{s} = s_1 \in R,$$

kar smo želeli dokazati.